

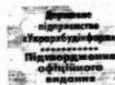
ДЕРЖАВНІ БУДІВЕЛЬНІ НОРМИ УКРАЇНИ

**Планування та забудова міст
і функціональних територій**

**СКЛАД, ЗМІСТ, ПОРЯДОК РОЗРОБЛЕННЯ,
ПОГОДЖЕННЯ ТА ЗАТВЕРДЖЕННЯ
ІСТОРИКО-АРХІТЕКТУРНИХ ОПОРНИХ ПЛАНІВ,
СПЕЦІАЛЬНОЇ НАУКОВО-ПРОЕКТНОЇ
ДОКУМЕНТАЦІЇ ДЛЯ ВИЗНАЧЕННЯ ІСТОРИЧНИХ
АРЕАЛІВ НАСЕЛЕНИХ МІСЦЬ УКРАЇНИ**

ДБН Б.2.2-3-2008

Видання офіційне

Київ
Міністерство регіонального розвитку та будівництва України
2008

ДЕРЖАВНІ БУДІВЕЛЬНІ НОРМИ УКРАЇНИ

Планування та забудова міст і функціональних територій

СКЛАД, ЗМІСТ, ПОРЯДОК РОЗРОБЛЕННЯ, ПОГОДЖЕННЯ ТА ЗАТВЕРДЖЕННЯ ІСТОРИКО-АРХІТЕКТУРНИХ ОПОРНИХ ПЛАНІВ, СПЕЦІАЛЬНОЇ НАУКОВО-ПРОЕКТНОЇ ДОКУМЕНТАЦІЇ ДЛЯ ВИЗНАЧЕННЯ ІСТОРИЧНИХ АРЕАЛІВ НАСЕЛЕНИХ МІСЦЬ УКРАЇНИ

ДБН Б.2.2-3-2008

Видання офіційне

Київ
Мінрегіонбуд України
2008

РОЗРОБЛЕНО: Інститут НДІПАМ (Дьомін М.М., д-р архіт., проф. ;
Водзинський Є.Є., архіт.; Колосок Б.В., канд. архіт.)
Державний науково-технологічний центр консервації та
реставрації пам'яток ДНТЦ "Конрест" (Вечерський В.В., канд.
архіт.; Гуцуляк Р.Б., канд. хім. наук; Щавінський Р.В.)
За участю:
Державної служби з питань національної культурної спадщини
(Кучерук М.М., архіт.)

ВНЕСЕНО: Управління реставрації та реконструкції історичної забудови
Мінрегіонбуду України

ПІДГОТОВЛЕНО
ДО ЗАТВЕРДЖЕННЯ: Управління технічного регулювання у будівництві Мінрегіонбуду
України

ЗАТВЕРДЖЕНО: Наказ Мінрегіонбуду України від 11 червня 2008 р. № 248,
чинні з 1 січня 2009 р.

Право власності на цей документ належить державі.
Цей документ не може бути повністю чи частково відтворений,
тиражований і розповсюджений як офіційне видання без дозволу
Міністерства регіонального розвитку та будівництва України

© Мінрегіонбуд України, 2008

Офіційний видавець нормативних документів у галузі будівництва
і промисловості будівельних матеріалів Мінрегіонбуду України
ДП "Укрархбудінформ"

ДЕРЖАВНІ БУДІВЕЛЬНІ НОРМИ УКРАЇНИ

Планування та забудова міст і функціональних територій
Склад, зміст, порядок розроблення, погодження та
затвердження історико-архітектурних опорних планів,
спеціальної науково-проектної документації для
визначення історичних ареалів населених місць України

ДБН Б.2.2-3-2008
Вводяться вперше

Чинні з 2009-01-01

Цими нормами визначають вимоги до складу, змісту, порядку розроблення, погодження та затвердження історико-архітектурних опорних планів та визначення в їх складі меж історичних ареалів.

Вимоги цих норм є обов'язковими для дотримання юридичними і фізичними особами – суб'єктами архітектурної й містобудівної діяльності незалежно від форм власності.

1 ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

1.1 Історико-архітектурний опорний план – це науково-проектна документація обліково-охоронного характеру, в якій фіксується інформація про весь комплекс нерухомих об'єктів культурної спадщини населеного місця та пов'язане з ними традиційне середовище.

Історико-архітектурний опорний план є обов'язковою складовою частиною генерального плану історичного населеного місця як основного виду містобудівної документації, а також може розроблятися окремо перед розробленням генерального плану. У разі необхідності розроблення історико-архітектурного опорного плану після генерального плану останній повинен бути відкоригованим відповідним чином.

1.2 Історичні ареали охоплюють історично сформовану частину населеного місця, що в цілому зберегла старовинний вигляд, розпланування і характер забудови. Це – найбільш освоєна в минулому і добре збережена частина території населеного місця, що відрізняється традиційним характером середовища і значною кількістю об'єктів культурної спадщини від інших, менш освоєних або погано збережених частин населеного місця та його найближчого оточення.

1.3 Історико-архітектурний опорний план розробляють, а історичні ареали визначають для всіх населених місць України, що занесені до Списку історичних населених місць України, затвердженого Кабінетом Міністрів України.

1.4 Межі історичних ареалів визначаються у складі історико-архітектурного опорного плану і наносяться на його основний кресленик. Межі історичних ареалів слід проводити вздовж розпланувальних і природних рубежів, що відокремлюють історичні ареали від решти міських територій.

1.5 Матеріали історико-архітектурного опорного плану, межі історичних ареалів є вихідними для розроблення або коригування зон охорони пам'яток. Історико-архітектурний опорний план і зони охорони пам'яток як взаємодоповнюючі документи доцільно замовляти, опрацьовувати, погоджувати, затверджувати і використовувати разом.

1.6 Історико-архітектурний опорний план уточнюється і деталізується для кожної наступної стадії проектування:

– для детальних планів територій та проектів реконструкції і регенерації історичних територій визначаються опорні елементи містобудівних систем, які забезпечують їх структурний розвиток та проводиться інвентаризація відповідної території;

– для окремих об'єктів нового будівництва та реконструкції в межах історичних ареалів розробляються історико-містобудівні обґрунтування їх розміщення.

1.7 Історико-архітектурний опорний план розробляють згідно з Програмним завданням (додаток В), яке складається провідною організацією-розробником за участю організацій – співвиконавців і затверджується замовником. Історико-архітектурний опорний план розробляють з урахуванням наявних офіційних документів і даних, одержаних під час натурних обстежень і спеціальних досліджень.

1.8 Історико-архітектурний опорний план підлягає коригуванню у разі отримання нових даних за результатами історико-архітектурних, історико-містобудівних та археологічних досліджень.

1.9 Історико-архітектурний опорний план, межі історичних ареалів розробляються науково-дослідними, науково-методичними та проектними установами і організаціями, спеціалізованими в галузі вивчення, охорони і використання культурної спадщини, які мають ліцензію на виконання робіт з реставрації та відновлення пам'яток архітектури.

2 СКЛАД ДОКУМЕНТАЦІЇ

2.1 Склад досліджень і термін їх проведення визначає Програмне завдання на проведення досліджень культурної спадщини і розроблення історико-архітектурного опорного плану населеного місця (додаток В).

2.2 Програма досліджень для розроблення історико-архітектурного опорного плану, визначення меж історичних ареалів залежить від складності історичного розвитку населеного місця, його величини, кількості об'єктів культурної спадщини, природних особливостей місцевості.

2.3 Складовими частинами документа є:

- пояснювальна записка з додатками;
- основний кресленник з відповідною назвою "Історико-архітектурний опорний план";
- схеми, що доповнюють і обґрунтовують основний кресленник та визначення меж історичних ареалів населеного місця;
- фотоілюстрації.

2.4 Основний кресленник виконують в одному масштабі з основним кресленником генерального плану населеного місця.

2.5 Історико-архітектурний опорний план (основний кресленник) доповнюють такі обов'язкові схеми¹:

- Територіальний і розпланувальний розвиток населеного місця (1:10000, 1:25000, 1:50000);
- Ландшафт-населеного місця (1:10000, 1:25000, 50000);
- Історичне зонування населеного місця (1:10000, 1:25000, 1:50000);
- Середовищне зонування історичного центру (1:2000, 1:5000);
- Архітектурно-просторова композиція історичного центру (1:2000, 1:5000);
- Видове розкриття пам'яток архітектури та містобудування (1:5000, 1:10 000);
- Прилегли до населеного місця-території (1:25000, 1:50000, 1:100000, 1:300000).

2.6 Крім названих обов'язкових схем, можуть виконуватися й інші кресленники: панорами, найбільш важливі розгортки забудови вулиць, профілі місцевості (за наявності виразного рельєфу), перспективні зображення, аналіз взаємодії історичної і нової забудови, а також ті, що характеризують забудову за хронологією, стилем, висотою, масштабом.

2.7 У разі малої інформаційної насиченості основного кресленника доцільно суміщати з ним інші кресленники, що входять до комплексу документів як обов'язкові.

2.8 У додатках до пояснювальної записки подають списки об'єктів культурної спадщини різних видів та категорій, списки використаних документів та матеріалів, літератури, архівних джерел, картографічні та іконографічні документи (історичні плани, гравюри, малюнки, старі фотографії), а

¹ Масштаб схем залежить від розміру населеного місця.

також пооб'єктну фотофіксацію пам'яток та значних історичних будівель, в тому числі втрачених, характерних для даного населеного місця.

3 ЗМІСТ ДОКУМЕНТАЦІЇ

3.1 Історико-архітектурний опорний план розробляють на основі даних двох основних складових досліджень:

- першої, що виявляє об'єкти нерухомої культурної спадщини й визначає їх збереженість та етнологічну, археологічну, історичну, наукову та іншу культурну цінність;
- другої, що визначає їх естетичну та мистецьку цінність, а також аналізує композицію, художні якості об'єктів культурної спадщини та їх роль в оточенні.

3.2 На історико-архітектурному опорному плані фіксують всі історичні будівлі та інші об'єкти (витвори) нерухомої культурної спадщини населеного місця, а також історичні ареали і охоронне зонування, що є діючими на час його складання.

3.3 На історико-архітектурному опорному плані показують:

- нерухомі пам'ятки національного та місцевого значення усіх видів (археологічні, історичні, монументального мистецтва, архітектури, містобудування, садово-паркового мистецтва, ландшафтні, науки і техніки);
- щойно виявлені об'єкти всіх видів культурної спадщини;
- історичну забудову (значні й рядові історичні будівлі: громадські, житлові та господарські, промислові, культові та оборонні споруди);
- місця втрачених будинків, споруд, оборонних укріплень, що мали важливе історичне значення;
- дисгармонійні будівлі та споруди;
- пам'ятки природи, природні заповідники, цінні природні ландшафти;
- території всіх видів пам'яток та їх затверджені зони охорони;
- межі історико-культурних заповідників;
- межі історичних ареалів населеного місця;
- списки показаних на історико-архітектурному опорному плані об'єктів культурної спадщини.

3.4 Схеми, що доповнюють історико-архітектурний опорний план, фіксують:

3.4.1 Територіальний і розпланувальний розвиток населеного місця – етапи становлення міста (селища, села), які показують кількома креслениками, у тому числі його сучасний стан. На схемі наносять межі населеного місця на кожному з етапів розвитку, найважливіші історичні шляхи, вулиці, майдани, визначні історичні будівлі, споруди та комплекси, трасування збережених та втрачених ліній фортифікаційних укріплень.

3.4.2 Прилегли до населеного місця території – розташовані поза ним та історично пов'язані з ним об'єкти культурної спадщини, основні напрямки огляду його історичного центру з під'їздів до нього, цінні ландшафти.

3.4.3 Ландшафт населеного місця – основні природні осі та вузли, вододіли, тальвеги, грані схилів, гори, скелі, заплави, ріки, струмки, озера, ставки, ліси, сквери, сади, парки, луки, поля, характерні ділянки природного ландшафту, пам'ятки садово-паркового мистецтва, пам'ятки природи, природні заповідники, заказники тощо.

3.4.4 Історичне зонування населеного місця – історичне середмістя (в оборонних валах), передмістя, інші історичні райони населеного місця.

3.4.5 Середовищне зонування історичного центру – історично сформовані типи забудови території: громадські комплекси, садиби, квартали, інші ділянки та фронти забудови; парки, сквери, масиви зелених насаджень, ландшафти, рештки фортифікаційних укріплень.

3.4.6 Архітектурно-просторова композиція історичного центру – історичні та сучасні містобудні доміанти, архітектурні акценти, архітектурні ансамблі та комплекси, головні й підпоряд-

ковані розпланувально-композиційні осі та вузли, характерні типи міських просторів (замкнені, відкриті, дистармонійні), грані схилів, водні поверхні.

3.4.7. Видове розкриття пам'яток архітектури та містобудування – зони огляду пам'яток архітектури, що є архітектурними домінантами і акцентами; оглядові точки, осі, фронти; зони формування видів; характерні відстані (якісні пороги) зорового сприйняття пам'яток архітектури; допустимі висоти нової забудови; грані схилів, природні домінанти, водні поверхні, зелені насадження.

Обов'язковою складовою аналізу видового розкриття пам'яток архітектури є фотофіксація характерних видів на пам'ятки архітектури і містобудування, перспектив і панорам історичних районів. До складу матеріалів фотофіксації входять також демонстраційні фотопанорами, зняті з важливих для огляду історичного населеного місця точок.

3.5 Пояснювальна записка до історико-архітектурного опорного плану містить результати комплексних досліджень історичного населеного місця:

- коротку історичну довідку з описом пов'язаних з населеним місцем історичних подій та явищ культури;
- характеристику природної складової ландшафту як найбільш сталого структуро- та формоутворюючого чинника, виявлених природних особливостей місцевості, що визначають своєрідність розпланування та просторової побудови населеного місця;
- опис розвитку населеного місця, що розкриває основні його етапи, умови і події, що безпосередньо впливали на становлення населеного місця і його структуру, особливості історичного формування забудови та її сучасний стан і цінність;
- опис розвитку розпланування населеного місця та його сучасний стан;
- загальну характеристику історичних ареалів населеного місця з обґрунтуванням їх меж;
- середовищне зонування історичного центру;
- характеристику архітектурно-художніх особливостей будівель та споруд, традиційних для даного населеного місця, а також озеленення і благоустрій;
- аналіз архітектурно-просторової композиції і пейзажно-видової структури історичного центру та композиційного впливу об'єктів культурної спадщини;
- комплексну історико-культурну оцінку території населеного місця;
- узагальнену оцінку культурної спадщини населеного місця, що розкриває характерні риси і цінність сукупності об'єктів культурної спадщини;
- аналіз охоронного зонування;
- перелік історико-культурних заповідників, зон охорони пам'яток і об'єктів природно-заповідного фонду та їх розміри в гектарах;
- аналіз чинної містобудівної документації щодо її відповідності законодавству і нормативам з охорони культурної спадщини.

4 ПОРЯДОК РОЗРОБЛЕННЯ, ПОГОДЖЕННЯ ТА ЗАТВЕРДЖЕННЯ ІСТОРИКО-АРХІТЕКТУРНОГО ОПОРНОГО ПЛАНУ

4.1 Завершений історико-архітектурний опорний план з визначеними межами історичних ареалів підлягає схваленню науково-технічною (вченою) радою науково-дослідної установи, спеціалізованої в галузі вивчення, використання і охорони культурної спадщини, в якій він розроблявся.

4.2 Організація погодження та передання на затвердження схвалених радою історико-архітектурного опорного плану і меж історичних ареалів здійснюється замовником та затверджується спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади з питань містобудування і архітектури або уповноваженим ним органом.

4.3 Історико-архітектурний опорний план, а також межі історичних ареалів погоджують з відповідним органом місцевого самоврядування, Мінкультури або уповноваженим ним органом охорони культурної спадщини.

4.4 Копії листів із погодженням включаються до пояснювальної записки історико-архітектурного опорного плану населеного місця.

4.5 Історико-архітектурний опорний план населеного місця з визначеними в ньому межами історичних ареалів населеного місця рекомендується подавати на затвердження разом з документацією на зони охорони пам'яток.

4.6 Термін погодження історико-архітектурного опорного плану, меж історичних ареалів населеного місця – до 3 місяців від дня їх передачі на погодження.

4.7 Оригінали усіх затверджених історико-архітектурних опорних планів, меж історичних ареалів населених місць зберігаються в підрозділі з питань містобудування та архітектури органу місцевого самоврядування відповідного населеного місця.

Копії цих документів передають на постійне зберігання замовнику, спеціально уповноваженому центральному органу виконавчої влади з питань містобудування та архітектури, до центрального органу охорони культурної спадщини, а також до відповідних органів охорони культурної спадщини АР Крим, обласних, Київської і Севастопольської міських державних адміністрацій.

5 ВИКОРИСТАННЯ ІСТОРИКО-АРХІТЕКТУРНИХ ОПОРНИХ ПЛАНІВ

5.1 Історико-архітектурні опорні плани і визначені в них історико-культурні характеристики середовища, а також межі історичних ареалів разом із зонами охорони пам'яток є основою для проектних рішень у генеральних планах та детальних планах території історичних населених місць.

5.2 На картосхемах розташування пам'яток у схемах планування територій на місцевому рівні необхідно показувати зафіксовані на історико-архітектурних опорних планах об'єкти культурної спадщини, затвержені зони охорони пам'яток, межі історико-культурних заповідників, межі історичних ареалів населених місць. Зони охорони пам'яток та історичні ареали населених місць повинні бути нанесені на основний креслений схемі планування території (тільки ті зони охорони, які можна зобразити в масштабі відповідного креслення). У пояснювальній записці до схеми планування повинні висвітлюватись цінність культурної спадщини, стан і заходи з охорони пам'яток.

5.3 Історико-архітектурний опорний план необхідно використовувати при підготовці завдань на проектування, складанні архітектурно-планувальних завдань та інших вихідних даних на проектування, розробленні і погодженні всіх видів проектно-документації, передбаченої чинними нормативними документами.

5.4 У проектах реконструкції та регенерації забудови історичних ареалів населених місць історико-архітектурні опорні плани, межі історичних ареалів, зони охорони пам'яток, матеріали історико-архітектурної інвентаризації забудови є основними вихідними матеріалами для проектування.

5.5 При відведенні земельних ділянок під будівництво необхідно враховувати історико-архітектурні опорні плани та зони охорони пам'яток. Викопіювання з них надають як обов'язкові матеріали для проектування і погодження відведень із відповідними органами охорони культурної спадщини.

5.6 Історико-архітектурні опорні плани, зони охорони пам'яток, межі історичних ареалів населених місць мають використовуватися органами у справах містобудування та архітектури, державними та громадськими органами охорони культурної спадщини, а також землепорядними організаціями для оцінки відповідності проектно-документації вимогам законодавства з охорони культурної спадщини, для контролю за будівництвом, земляними роботами та іншими перетвореннями в зонах розташування і впливу пам'яток; для контролю за використанням територій у зонах охорони пам'яток та історичних ареалах населених місць.

ДОДАТОК А
(довідковий)

ПЕРЕЛІК НОРМАТИВНО-ПРАВОВИХ АКТІВ ТА НОРМАТИВНИХ ДОКУМЕНТІВ,
НА ЯКІ Є ПОСИЛАННЯ В ЦИХ НОРМАХ

- Закон України від 8.06.2000 № 1805-III Про охорону культурної спадщини
- Закон України від 18.03.2004 № 1626-IV Про охорону археологічної спадщини
- Закон України від 16.06.1992 № 2456-XII Про природно-заповідний фонд України
- Закон України від 25.06.1991 № 1264-XII Про охорону навколишнього природного середовища
- Закон України від 25.10.2001 № 2768-III Земельний кодекс України
- Постанова Кабінету Міністрів України від 15.03.2006 № 336 Про державну службу з питань національної культурної спадщини
- Постанова Кабінету Міністрів України від 13.03.02 № 318 Порядок визначення меж та режимів використання історичних ареалів населених місць, обмеження господарської діяльності на території історичних ареалів населених місць
- ДСТУ 1.5:2003 Правила побудови, викладання, оформлення та вимоги до змісту нормативних документів
- ДСТУ Б А.2.4.-4-99 (ГОСТ 21.101-97) СПДБ. Основні вимоги до проектної та робочої документації
- ДБН А.1.1.-1-93 Система стандартизації та нормування в будівництві. Основні положення
- ДБН 360-92** Містобудування. Планування і забудова міських і сільських поселень
- ДБН Б.1.1.-3-97 Склад, зміст, порядок розроблення, погодження та затвердження генеральних планів міських населених пунктів
- ДБН В.3.2.-1-2004 Реставраційні, консерваційні та ремонтні роботи на пам'ятниках культурної спадщини

ДОДАТОК Б
(обов'язковий)

ОСНОВНІ ТЕРМІНИ ТА ВИЗНАЧЕННЯ

Історичне населене місце – населене місце, яке зберегло повністю або частково історичний ареал і занесено до Списку історичних населених місць України.

Історичний ареал населеного місця – частина населеного місця, що зберегла об'єкти культурної спадщини і пов'язані з ними розпланування та форму забудови, які походять із попередніх періодів його розвитку, типових для певних культур або періодів розвитку.

Культурна спадщина населеного місця – сукупність успадкованих населеним місцем від попередніх етапів його розвитку об'єктів культурної спадщини: природно-антропогенні або створені людиною об'єкти, що донесли до нашого часу цінність з археологічного, естетичного, етнічного, історичного, архітектурного, містобудівного, мистецького, наукового чи художнього погляду і зберегли свою автентичність.

Пам'ятка – об'єкт культурної спадщини, який занесено до Державного реєстру нерухомих пам'яток України.

Щойно виявлені об'єкти культурної спадщини – об'єкти, які до вирішення питання про занесення їх до Реєстру підлягають охороні у відповідності з вимогами Закону "Про охорону культурної спадщини".

Значні історичні будівлі – будинки і споруди, що мають чималу художню та історичну цінність і є характерними для даного історичного населеного місця. Вони належать до характерних зразків своєї епохи і поряд з пам'ятками архітектури відіграють визначальну роль у традиційному міському середовищі.

Рядові історичні будівлі – традиційна масова забудова історичної частини населеного місця, що фіксує історичне розпланування і є за своїм масштабом і архітектурою органічною складовою історичного середовища. Вона не має самостійної художньої цінності, але разом з пам'ятками і значними історичними будівлями складає цілісні містобудівні утворення.

Режим використання історичного ареалу встановлює загальні обмеження господарської діяльності на його території і конкретні регламенти, які визначаються його історико-культурним потенціалом (кількістю, видами, типами і категоріями об'єктів культурної спадщини, історичною містобудівною структурою, наявністю чи відсутністю заповідників), а також установленими зонами охорони пам'яток.

ДОДАТОК В
(рекомендований)

Затверджено
Замовник

М.П. Дата

ПРОГРАМНЕ ЗАВДАННЯ
на проведення досліджень культурної спадщини
і розроблення історико-архітектурного опорного плану населеного місця

1. Підстава для видачі завдання _____
2. Замовник _____
3. Виконавець _____
4. Об'єкт досліджень _____
місто (селище, село), область, кількість жителів, дата
_____ *виникнення, етапи розвитку, головні об'єкти культурної спадщини*
5. Дослідженість населеного місця _____
наявність виконаних науково-дослідних і пошукових робіт,
_____ *їх виконавці, дати*
6. Предмет, мета і завдання досліджень _____
7. Вихідні дані і матеріали, які надаються замовником _____
текстові, графічні, фото
8. Необхідність виконання наступних робіт.
 - 8.1. Архівні та бібліографічні пошуки _____
історичні плани, іконографія, інвентарні дані тощо
 - 8.2. Аналіз історичних документів та історичних джерел _____
 - 8.3. Натурні обстеження населеного місця _____
на площі (га), у межах
 - 8.4. Фотофіксація _____
об'єкти культурної спадщини, панорами населеного місця
 - 8.5. Аналіз ландшафту населеного місця _____
рельєф, зелені насадження, гідрографічна мережа

8.6. Аналіз об'єктів культурної спадщини:

- історичне розпланування _____
етапи формування, плани
- історична забудова _____
етапи розвитку, класифікація, списки
- ландшафтні об'єкти _____
класифікація, списки
- об'єкти археології _____
класифікація, списки
- об'єкти історії _____
класифікація, списки
- об'єкти монументального мистецтва _____
класифікація, списки
- об'єкти архітектури та містобудування _____
класифікація, списки
- об'єкти садово-паркового мистецтва _____
класифікація, списки
- об'єкти науки і техніки _____
класифікація, списки

8.7. Аналіз художніх якостей культурної спадщини _____

історичне середовище, архітектурно-просторова композиція, пейзажні якості

9. Розроблення історико-архітектурного опорного плану _____
текстові і графічні матеріали

10. Керівник _____
прізвище та ініціали, посада і місце роботи, наукові ступені й звання

11. Термін виконання роботи _____
початок, етапи, завершення

12. Порядок передачі історико-архітектурного опорного плану замовнику _____
кому

Відповідний місцевий орган з питань
містобудування і архітектури

Відповідний місцевий орган охорони
культурної спадщини

М.П.

Дата

М.П.

Дата

ДОДАТОК Г
(рекомендований)
Титульний аркуш пояснювальної записки

Міністерство регіонального розвитку та будівництва України

Затверджено

Спеціально уповноважений центральний орган
виконавчої влади з питань містобудування і
архітектури або уповноважений ним орган

Погоджено

Мінкультури або уповноважений ним орган
культурної спадщини

М.П.

Дата

М.П.

Дата

Погоджено

Відповідний орган місцевого самоврядування

М.П.

Дата

ІСТОРИКО-АРХІТЕКТУРНИЙ ОПОРНИЙ ПЛАН

місто, селище, село

область, район

рік

ЗМІСТ

	С.
1. Загальні положення	1
2. Склад документації	2
3. Зміст документації	3
4. Порядок розроблення, погодження та затвердження історико-архітектурного опорного плану	4
5. Використання історико-архітектурних опорних планів	5
Додаток А	
Перелік нормативно-правових актів та нормативних документів, на які є посилання в цих нормах	6
Додаток Б	
Основні терміни та визначення	7
Додаток В	
Програмне завдання на проведення досліджень культурної спадщини і розроблення історико-архітектурного опорного плану населеного місця	8
Додаток Г	
Титульний аркуш пояснювальної записки	10

Відповідальний за випуск – В.М.Чеснок
 Редактор – А.О.Луковська
 Комп'ютерна верстка – В.Б.Чукашкіна

Формат 60x84¹/₁₆. Папір офсетний. Гарнітура "Mirion Pro"
 Друк офсетний.

Державне підприємство "Укрархбудінформ".
 вул. М. Кривоноса, 2А, корп. 3, м. Київ-37, 030377, Україна.
 Тел. 249-36-62

Свідоцтво про внесення суб'єкта видавничої справи до державного реєстру видавців
 ДК № 690 від 27.11.2001 р.